

Mezinárodní seminář o rozhodčím řízení ve sporech týkajících se duševního vlastnictví

Ve dnech 3. a 4. března 1994 se konal v Ženevě mezinárodní seminář na téma „Rozhodčí řízení ve sporech týkajících se duševního vlastnictví“. Seminář uspořádala Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO), jakožto jedna z odborných organizací systému OSN, spolu s Americkým sdružením rozhodců (American Arbitration Association).

Konání tohoto významného semináře je odrazem vývoje v uvedené oblasti. Nutnost výrazného zlepšení ochrany průmyslových a autorských práv neznamená jen zdokonalení hmotně právní úpravy, ale i prostředků efektivního zajištění této ochrany, tedy oblastí procesně právní, která dosud v centru pozornosti rozhodně nebyla. V praktickém mnohotvárném životě mezinárodních (ale i národ-

ních) ekonomických vztahů stále častěji dochází k situacím, kdy práva z duševního vlastnictví jsou pro svou složitost a specifčnost obtížně uplatňována. Tradiční cesta soudní není vždy nejvhodnější, neboť je zdoluhavá, nákladná a velmi náročná po stránce odborné. Používání rozhodčích orgánů, tedy nestátních institucí řešících majetkové spory, není zatím v oblasti duševního vlastnictví příliš rozšířeno.

Světová organizace duševního vlastnictví přišla v loňském roce s iniciativou podpořit právě posledně jmenovaný prostředek řešení sporů: rozhodčí řízení. Počítá se s tím, že v oblasti duševního vlastnictví se bude rozhodčí řízení uplatňovat v daleko větší míře, a to nejen pro svou pružnost, rychlost a menší náklad-

nost, ale zejména pro větší odbornost rozhodců, které si strany sporu mohou vybrat, větší diskrétnost nezbytnou pro tuto oblast, možnost rozhodování nejen podle práva, ale i ex aequo et bono a pro další okolnosti, dané specifčností duševního vlastnictví. Sama jmenovaná organizace nyní vytváří na své půdě vlastní Rozhodčí středisko, které není koncipováno jako stálý rozhodčí orgán, avšak které bude (pravděpodobně od příštího roku) navrhovat zainteresovaným stranám rozhodce a zájemcům poskytne propracovaná procesní pravidla.

Seminář byl směřován právě k uvedenému cíli. S osmi velmi zajímavými referáty vystoupili přední světoví odborníci a praktici z USA, Německa, Švýcarska, Velké Británie, Japonska a dalších zemí. Jejich příspěvky se týkaly nejen hodnoce-

ní výhod rozhodčího řízení, ale i jeho jednotlivých prvků, včetně výběru rozhodců a mediace jakožto specifického stadia řízení.

Pro české účastníky byla tato akce v předvečer revize našeho zákona č. 98/1963 Sb. o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku opravdu mimořádně přínosná. Katedra mezinárodního a evropského práva naší fakulty použije získaných poznatků také při výuce předmětů „Mezinárodní právo obchodní“ a „Mezinárodní ochrana průmyslových a autorských práv“. Škoda jen, že značně vysoký kongresový poplatek (400 švýcarských franků – cca 8.000 Kč), příznačný pro podobné akce, prakticky znemožňuje tolik potřebnou účast našich vysokoškolských učitelů a vědeckých pracovníků.

Vladimír TÝČ